

Hovedpynt i stedet for aske: Tilgivelsens helbredende sti

I årenes løb og i mine bestræbelser på at finde fred og heling på tilgivelsens sti har jeg på en dyb måde indset, at Guds Søn, som sonede for mine synder, er den samme Forløser, som også vil frelse dem, der har såret mig dybt. Jeg kunne ikke virkelig tro på den første sandhed uden også at tro på den anden.

I takt med at min kærlighed til Frelseren er vokset, er mit ønske om at erstatte smerte og vrede med hans helende lindring også vokset. Det har været en proces over mange år, der har krævet mod, sårbarhed, udholdenhed og at lære at stole på Frelserens guddommelige kraft til at frelse og helbrede. Det er stadig noget, jeg skal arbejde på, men mit hjerte er ikke længere på krigsstien. Jeg har fået »et nyt hjerte« (Ez 36:26) – et, der har følt en personlig Frelseres dybe og varige kærlighed; en Frelser, som blev ved min side, som blidt og tålmodigt førte mig til et bedre sted, som græd sammen med mig, som kendte min sorg ...

Ældste Richard G. Scott sagde: »Du kan ikke slette det, som er sket, men du kan tilgive. Tilgivelse helbreder frygtelige, tragiske sår, fordi det tillader Guds kærlighed at rense dit hjerte og sind for hadets gift. Tilgivelse renser din samvittighed for ønsket om hævn. Den gør plads for den rensende, helbredende, genoprettende kærlighed fra Herren« (»Helbredelse af de tragiske ar fra misbrug«, *Stjernen*, juli 1992, s. 33).

Min jordiske far har også oplevet en mirakuløs forandring i sit hjerte i de senere år og har vendt sig til Herren – noget jeg ikke havde forventet i dette liv. Det er endnu et vidnesbyrd for mig om Jesu Kristi fuldendte og forvandlende kraft.

Jeg ved, at han er i stand til at helbrede synderen og dem, der blev syndet imod. Han er verdens Frelser og Forløser, som satte sit liv til, så vi kan leve igen. Han sagde: »Herrens ånd er over mig, fordi han har salvet mig. Han har sendt mig for at bringe godt budskab til fattige, [og lægedom til dem, hvis hjerte er knust,] for at udråbe frigivelse for fanger og syn til blinde, for at sætte undertrykte i frihed« (Luk 4:18; fremhævelse tilføjet).

Alle, der har et knust hjerte, som er fangne, undertrykte og måske forblindede af smerte eller synd, tilbyder han lindring, helbredelse og udfrielse. Jeg vidner om, at den lindring og helbredelse, han tilbyder, er virkelig. Timingen for den helbredelse er individuel, og vi kan ikke være dømmende over for en andens timing. Det er vigtigt at give os selv den fornødne tid til heling og være venlige mod os selv i løbet af processen. Frelseren er altid barmhjertig og opmærksom og står klar til at yde den hjælp, vi har brug for.

På tilgivelsens og helbredelsens sti ligger et valg om ikke at fastholde usunde mønstre eller forhold i vores familie eller andre steder. Alle, vi kan have indflydelse på, kan vi tilbyde venlighed som modsvar til grusomhed, kærlighed til had, mildhed til barskhed, sikkerhed til nød og fred til strid.

At give det, man selv er blevet nægtet, er en mægtig del af guddommelig helbredelse, det er muligt gennem tro på Jesus Kristus. Når man lever på en sådan måde, at man, som Esajas har sagt, giver hovedpynt i stedet for aske (se Es 61:3), handler man i tro og følger det ypperligste eksempel fra en Frelser, der led alt, så han kunne bistå alle ...

Jeg vidner om, at det største eksempel på kærlighed og tilgivelse er vor Frelser, Jesus Kristus, da han i bitter smerte sagde: »Fader, tilgiv dem; for de ved ikke, hvad de gør« (Luk 23:34). (Kristin M. Yee, »Hovedpynt i stedet for aske: Tilgivelsens helbredende sti«, *Liahona*, nov. 2022, s. 37-38)